

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΠΑΛΙΟΥ ΚΑΙΡΟΥ
Γιὰ τὸν Γιωῦργο Σεφέρη

Ἀλλάζουν οἱ καιροὶ περνᾶν τὰ χρόνια
τοῦ κόσμου τὸ ποτάμι εἶναι θολὸ
μὰ ἐγὼ θὰ βγῶ στοῦ ὄνειρου τὰ μπαλκόνια
γιὰ νὰ σὲ ἰδῶ σκυμμένο στὸν πηλὸ
καράβια νὰ κεντᾶς καὶ χελιδόνια.

Τὸ παγο πικρὸ κι ἡ γῆ μας λίγη
καὶ τὸ νερὸ στὰ σννεφα ἀκριβὸ
τὸ κυπαρίσσι ἡ γύμνια τὸ τυλίγει
τὸ χόρτο καίει τὴ στάχτη του βουβὸ
κι ἀτέλειωτο τοῦ ἥλιου τὸ κυνήγι.

Κι ἦρθες ἐσὺ καὶ σκάλισες μιὰ κρήνη
γιὰ τὸν παλιὸ τοῦ πόντου ναυαγὸ
ποὺ χάθηκε μὰ ἡ μνήμη του ἔχει μείνει
κοχύλι λαμπερὸ στὴν Ἄμοργὸ
καὶ βόσαλο ἀρμυρὸ στὴ Σαντονίνη.

Κι ἀπ' τὴ δροσιὰ ποὺ σάλεψε στὴ φτέρη
πῆρα κι ἐγὼ τὸ δάκρυ μιᾶς ροδιᾶς
γιὰ νὰ μπορῶ σὲ τοῦτο τὸ δεφτέρι
καημοὺς νὰ συλλαβίζω τῆς καρδιᾶς
μὲ τοῦ παραμυθιοῦ τὸ πρῶτο ἀστέρι.

Μὰ τώρα ποὺ ἡ Μεγάλη φτάνει Τρίτη
κι Ἀνάσταση θ' ἀργήσῃ νὰ φανεῖ
θέλω νὰ πᾶς στὴ Μάνι καὶ στὴν Κρήτη
μὲ συντροφιά σου ἐκεῖ παντοτινὴ
τὸ λύκο τὸν ἀητὸ καὶ τὸν ἀστρίτη.

Κι ἄμα θὰ ἰδεῖς κρυφὰ στὸ μέτωπό σου
νὰ λάμπει μ' ἀπαλὴ μαρμαρυγὴ
τ' ἄλλοτινὸ πεφτάστερο σηκώσου
νά ζωντανέψῃ πάλι μιὰ μνηγὴ
ποὺ καρπερεῖ στὸ βράχο τὸ δικό σου

.....

Ἀλλάζουν οἱ καιροὶ περνᾶν τὰ χρόνια
τοῦ κόσμου τὸ ποτάμι εἶναι θολὸ
μὰ ἐγὼ θὰ βγῶ στοῦ ὄνειρου τὰ μπαλκόνια
γιὰ νὰ σὲ ἰδῶ σκυμμένο στὸν πηλὸ
καράβια νὰ κεντᾶς καὶ χελιδόνια.

SONG OF OLD TIMES
For George Seferis

Times change, years pass
the river of the world is muddy
but I go out on the balcony of a dream
to see you bent over your clay
embroider ships and swallows.

The sea is bitter, our land small
the water in the clouds dear
the cypress wrapped in bareness
the grass burns to ashes in silence
and the hunt of the sun is endless.

And you came and carved a fountain
for the old shipwrecked man of the sea
who vanished but a memory of him
remains
a gleaming shell on Amorgos
a salty pebble on Santorini.

From the dew that shakes on a fern
I have taken the drop of a pomegranate
so I can in this notebook
spell out the longings of a heart
with the first star of a fable.

But now that Holy Tuesday arrives
and Easter will come slowly
I want you to go to Mani and to Crete
with your company there perpetually
the wolf the eagle and the asp.

And when you see the shooting star
from another time shine on your face
secretly with delicate twinkle, stand up
bring back again a spring
that wells up in your own rock

.....

Times change, years pass
the river of the world clouds over
but I go out on the balcony of a dream
to see you bent over your clay
embroider ships and swallows